

54

Щом излязоха вън, веднага ги грабна смътния глух шум на улицата. Високи четирикатни дворци се редяха от двете страни на широките улици. Иваница любопитно разглеждаше рисунките, мозайките и плочките от скъпи метали и емайл, които покриваха стените им. Когато преминаха площад Таурус, Теофил му посочи високата колона, която се издигаше по средата му, и каза:

- Виждаш ли сребърната статуя най-горе? Тя е на Теодосий Велики.

Целият площад бе пълен с търговци, които високо хвалеха стоката си.

Едри руснаци предлагаха кожи, восък, хайвер, сол, и кехлибар, синеоки славяни викаха цените на свинете, биволите и конете си, халдейци разправяха за чудния вкус, които добиват ястията с тяхни подправки, българите се надпреварваха с тях на дредлагат лен, солена риба и мед. След това минаха край пророческата колона, която бе широка три лакти и висока петдесет стъпки. Вътре имаше тясна извита стълбичка, която водеше чак до горе. Качиха се. Когато стъпиха върху площадката на върха, Иваница побледня, поразен от невероятното видение, което се разстилаше пред очите му. Далече на юг се виеше гъвкавия бряг на Хризополис - златния град. Срещу него се протягаше Богоспаския град. Помежду им искреше среброто на Босфора. На запад огненото чело на слънцето потъваше в Мраморно море сред огромен пожар от теменужни и оранжави пламъци.

- Закъсняхме. Едва ли днес ще видим Света София, - пошепна Теофил и погледна другаря си.

Иваница все още гледаше прехласнат безкрайната гора от колони, кубета, дворци, звънарници и обелиски. От Света София до Златната врата се опъваше дълга пъстра змия - Мезийската улица. В дъното на Златния рог се издигаше величествената снага на